

Arrest

nr. 221 800 van 27 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 januari 2016 tot weigering van inoverwegingname van een aanvraag tot afgifte van een visum type D.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 29 januari 2015 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van drie jaar.

1.2. Op 31 mei 2015 werd verzoeker gerepatrieerd naar Ghana.

1.3. Verzoeker trad op 14 augustus 2015 in Ghana in het huwelijk met een Belgische vrouw.

1.4. Op 13 oktober 2015 diende verzoeker, met het oog op een gezinshereniging met zijn echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van een visum type D.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 18 januari 2016 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een aanvraag tot afgifte van een visum type D. Deze beslissing, die verzoeker op 26 januari 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De huidige visumaanvraag kan niet in overweging genomen worden.

Op datum van 13/10/2015 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door [M.E.G.] [...], van Ghanese nationaliteit, om in België, [W.K.] [...], van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat de heer [M.E.G.] het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13sexies), genomen op 29/01/2015 en hem betekend op 29/01/2015;

Overwegende dat de bijlage 13 sexies de Dienst Vreemdelingenzaken verhindert rekening te houden met een visumaanvraag gezinshereniging zolang dit inreisverbod niet werd opgeschort of opgeheven (cf: RVV nr. 115.306 van 09.12.2013);

Overwegende dat de vraag tot opschorting of opheffing van het inreisverbod vanuit het buitenland moet worden ingediend (bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post) in overeenstemming met art. 74/12, §4 van de wet van 15.10.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de heer [M.E.G.] geen vraag tot opschorting of opheffing van het inreisverbod gevraagd heeft;

Bijgevolg kan de visumaanvraag gezinshereniging niet in overweging genomen worden. De heer [M.E.G.] dient bijgevolg via de diplomatieke of consulaire post een gemotiveerde vraag tot opschorting of opheffing van het inreisverbod in te dienen.

Betrokkene kan zich dan ook niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Motivatie

Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Op 17 april 2018 diende verzoeker, met het oog op een gezinshereniging met zijn echtgenote, nogmaals een aanvraag in tot afgifte van een visum type D.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 27 september 2018 de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum type D.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker op 17 april 2018 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een visum type D indiende en dat deze aanvraag wel in overweging werd genomen. Verweerder heeft op 27 september 2018 immers een beslissing genomen waarbij hij verzoekers tweede aanvraag tot afgifte van een visum type D ten gronde afwees. Tegen voormelde beslissing van 27 september 2018 werd geen beroep bij de Raad ingesteld. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing waarbij een eerdere aanvraag tot afgifte van een visum type D niet in overweging werd genomen. Geconfronteerd met deze vaststelling ter terechtzitting stelt verzoekers raadsman zich naar de wijsheid van de Raad te zullen gedragen. Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat niet wordt aangetoond dat verzoeker heden nog een belang heeft bij de vernietiging van de in casu bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK